

Allau de guanyys

Allau de guanys fue creado por roger aymerich en barcelona el 4 de julio de 2021 entre las 01:15 y las 12:51.

este libro se creó, maquetó y editó en el taller de hiperpublicación 100/24, un proyecto de investigación y experimentación artística de la escocesa

ed. artefactos nativos

CAPÍTOL I

A la vora del tros, lleument airejat sobre una menutensiosa construcció vidirosa Cristina Espinar permet que el temps trepitgi la seva mirada mentre que, lentament, giren les punxes del rellotge. No va coberta amb masses jaquetes, les mans no li suen. Fa fred per als destapats. Duu dos

pantalons que li cobreixen totes les ungles dels peus que xipollegen un bassal sota la taula en la que jau cada dia la senyora Espinar.

Veü com algu s'acosta i es disposa a trucar al seu timbre. Ella no té timbre, i la veü dels visitants admet la sorpresa i piquen a la paret frontal situada davant la porta per avisar a na Cristina de la seva arribada.

-Som l'oncle i mon fill, si no hi ets no tirarem la porta a terra, pero si hi ets, obran's per favor. Els dos ansiosos buscaven un aixoplug com els pares de Jesús. Cristina, duia una brúixola. L'artefacte encara feia aquella olor d'excavació humida. Els obre la

porta i els convida a entrar. La senyora Espinar havia perdut les virtuts de la pregunta i la indiferència.

- Que no ens convida a un xarrup?

Cristina li fa cas i els duu un got baix ple de vi blanc a cadascún. Seuen els tres prop de la tauleta dels diaris i l'oncle Francisco en pren un amb la mirada distreta, sabent que va acompanyat.

-Agafi, agafi- diu la senyora Espinar.

Francisco Alegre, patint, fa una ullada a son fill, i quan veu que aquest està distret amb la amb el joc dels miralls de Stravejt, deixa anar un esbufec i gira el cap cap a Cristina sense certa indiferència.

- No ho has contat a ningú, no pas.

Respira profundament i mira cap avall. S'ajup i mira el cel de l'habitació fosca.

- Vull que mantinguis distància amb aquells dos indefinibles senyors feudals. No et trobem a faltar ni jo ni els que ja no hi son. L'oncle, desequilibradament acompanyat de dolor s'acosta a son fill i li murmura algunes paraules a la orella. El nen s'alimenta d'ira, gira el cap i amb els ulls grocs mata al senyor Alegre. Amb les seves mans, l'escanya fins a la mort. Es un suïcidi accidentat, Francisco Alegre havia tingut a les seves mans la direcció del desenllaç, però el temps havia

impedit el pensament. Cristina camina cap a la cuina i duu el pastís dissenyat exclusivament per a la celebració de l'aniversari de l'oncle.

-Ai, Francisco... Jo ja t'ho deia, el teu fill et matarà quan tingui els ulls grocs. - diu enmirallant-se als ulls del mort.- jo ja t'ho deia, oncle...

Robert, li dona tres cops al meluc, després s'aixeca, deixa el cos estirat al terra i s'eixuga la suor de l'esforç que suposa la matança.

-Pobre.

Robert medita i després, surt fora. Se sent ploure i Robert queda xop al tocar de peus al fang. Cristina també surt, però aquesta va ben abrigada. Duu els dos

gots baixos de vi blanc que els havia servit, altre cop plens fins dalt. Comparteix el moment i el beure amb Robert, que somriu. L'ànima s'ha apoderat de la seva admiració i no sent puntades ni patiment. Quan tots buiden l'ampolla, s'abracen i es dediquen la bona nit. Cristina entra a casa seva, treu el cos de Francisco i torna a entrar. Robert i Francisco es mullen sota la pluja.

CAPÍTOL II

-Ja vos diré si tinc diners que li pugui donar.

-Tantes hores i feta la passió... que diran mons germans?

-Tingui en compte l'ajuda de la veïna, ella arrossega penes com vostè.

L'inspector arribà.

-Què tenim per aquí. -Digué
apunt de mantenir un enfada-
ment periòdic.

-Val més que vingui un metge,
potser encara hi pot fer alguna
cosa. -Digué Cristina.

-No.- Respongué l'inspector-
Morir en pau es millor que morir
curat.

FI

Artefactos Nativos es un laboratorio editorial especializado en internet en el que se explora la poética de la web y se imprimen pantallas en forma de fanzines, libros experimentales, ediciones piratas y obras de escritura no-creativa.

Allau de guanys es una obra maestra del género fantástico, en el que el captenimiento natural y cotidiano de los personajes ante la irrupción del insólito o inexplicable pone en cuestión la frontera entre lo real y lo absurdo, y la desplaza a las convicciones de nuestra percepción del mundo.

Hiperpublicación 100/24 es un encuentro de 24 horas en el que se crean, maquetan y editan 100 libros utilizando técnicas de escritura no-creativa y material apropiado de internet.

Barcelona, 2021.